

А какво става? Дават обещание, а на другия ден продължават самоизтребленията!...

Разтревожен и сърдит, Ляпчев треснато завърши:

- Нека се избиват!... От своя страна направих, каквото трябваше. Повече от това не мога да направя... Нека се избиват!...

През всичкото време Ляпчев нервно се разхождаше. Непуснах го без да приказвам повече. Пък и личеше, че му е много тъгостно и нещастно.

Щом се обявиха парламентарните избори през 1931 година, които правителството на Андрей Ляпчев загуби и на власт дойде Народният блок, не само в София, но и в провинцията се пусна версията, че Ляпчев направил богатство от двеста милиона лева, просто ограбил държавата...

Най-напред чух тези "опашата" новини в кояфьорския салон на ул. "Кракра". Говорехи се между присъствущите, но не се намесих в разговора. Отидох след това с наши експерти и комисионери в Сандански по покупка на тютюни. Кога влязох в едно кафе, чух отново да се разпространява тази "новина". Хората, които говореха за това, ме знаеха, но не допускаха, че отблизо познавам Андрей Ляпчев. Казвах им:

- Лъжете е много дебеда. Може би, вие не беше дистрибутор на двеста, не двадесет, а два милиона, ще се хвани дикции. Но така, нека разправяте, всеки разумен човек ще разбере, че тази работа е смешна...

И не като добавям:

- По-хубаво е да се коригирате в цифрата!...

Нищо не ми отвърнаха. Видях, че правилно разсъждавам.

- Абе, така чуваме ние - оправдавах се те.